جناب ذبیح علیه بهآء اللّه

بسمه الرّحمن

انّا اخبرنا النّاس بأیّام الشّداد و ما یحدث فیها فی لوح عزّ مسطور الّذی سطر فیه ما قضی من لدن مهیمن قیّوم لئلّا یضطرب احد حین ظهور ما قدّر فیها فضلاً من لدنّا علی المخلصین فلمّا اشرقت شمس البلآء عن افق القضآء وجدنا المخلصین علی خطر عظیم قل فأنصفوا یا قوم انّ الموت یأتیکم و هذا حقّ لا ریب فیه و یأخذ کلّ صغیر و کبیر و لمّا کان الأمر کذلک أ تفدون فی سبیل اللّه خیر او الموت علی الفراش فتبیّنوا یا ایّها المنصفین قل انّ الرّوح خلق للفدآء لو انتم من العارفین قل انّا نسأل اللّه بذلک لو انتم من الکارهین تاللّه لو لم یکن مخالفاً بما نزل فی الألواح لقبّلت ید الّذی یسفک دمی فی سبیل محبوب العالمین و قدّرت عمّا ملّکنی اللّه له ارثاً ولو انّه یستحقّ بذلک نقمة اللّه و سخطه ثمّ قهره و غضبه بدوام اللّه الملک العادل الحکیم انّ الّذینهم قتلوا و ما قتلوا اولئک حینئذ فی الرّفیق الأعلی مع النّبیّین و المرسلین انّ اللّه لو یکشف الغطآء عن ابصار الّذینهم غفلوا کلّهم یفدون ارواحهم حبّاً لذلک المقام ولکن ستر عنهم و کشف لقوم آخرین فضلاً من لدنه لعباده المنقطعین

انّک یا ذبیح اذا اردت مشهد الفدآء لا ترض البدآء ان افد جسدک حبّاً الی الملإ الأعلی مقام الّذی لا یذکر بالبیان فوربّک الرّحمن قد جعل اللّه ذکره بکراً ولو ذکر بألسن العالمین انّه ما ذکر ابداً لأنّ السّمع و البصر و الفؤاد کلّ یدرک ما خلق فی هذا العالم و عن ورائه لا یطیر طیور افئدة العارفین الّا من جعل اللّه بصره مقام بصره انّه یشهد و یستر حکمة من لدن عالم حکیم و الّذی آمن بهذا الظّهور انّه فدی فی سبیل اللّه و انّا کنّا شاهدین ان اطمئنّ فی نفسک انّ اللّه کتب لک اجر من استشهد فی سبیله و یعصمک عن حدّ الحدید ان تکون ثابتاً علی امره و تبلّغ امره بالحکمة علی ما تستطیع به و انّه ما یکلّف نفساً فوق طاقتها انّه غفور رحیم و انّی لأشکونّ الیک عن الّذین یسفکون الدّمآء بعد الّذی انت تعلم بأنّا نهینا العباد عن ذلک فی کلّ الألواح و کان اللّه لشهید و خبیر قل یا قوم قد بعثنی اللّه للألفة و الاتّحاد اتّقوا اللّه و لا ترتکبوا ما یرجع به الضّرّ الی اصل الأمر و انّ هذا لظلم عظیم انّ الّذینهم یدعون امر اللّه عن ورآء ظهورهم و یرتکبون ما نهوا عنه اولئک فی غفلة مبین قل ان تحبّون الجهاد فی سبیل اللّه جاهدوا مع انفسکم و انّ هذا لجهاد کبیر انّک اسمع قولی طهّر قلبک و قلوب العباد عن اشارات المشرکین کلّها ثمّ استقم علی سریر الایقان فی ظلّ ربّک الرّحمن و انّه یکفیک عن المحتجبین و انّا علمنا بأن غشّت الهآء حجبات الوهم و منعته الأسمآء عن الورود فی ملکوت اللّه و کان من الرّاقدین و ما نفعه الذّکری انّه لا یزید الظّالمین الّا خسران مبین انّه یسترضع من ثدی الوهم ما جآء حین فطامه فکیف بلوغه لذا منع عمّا وعد فی الکتاب و صار محروماً من نفحات اللّه العلیم الحکیم فسوف یقول وا حسرتا علیّ بما فرّطت فی جنب اللّه و کنت من الغافلین قل بعد اعراضک عن هذه الآیات هل تحسب نفسک من الّذی آمن بما نزل فی البیان تاللّه اذاً یضحک علیک کلّ الأشیآء و یتبرّأ منک کلّ العالمین طوبی لبصیر یشهدهم فی بحر الغفلة و یقول الحمد للّه الّذی عصمنی بفضل من عنده و انقذنی من غمرات الوهم و جعلنی من الفائزین کذلک القینا ما ینفعک رحمة من لدنّا علیک و علی الموقنین و البهآء علیک و علی ابنک نسأل اللّه بأن یرزقه و ایّاک خیر ما قدّر للمقرّبین و الحمد للّه ربّ العالمین

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۶ آوریل ۲۰۲۴، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر